

Vergaderjaar 1992-1993

21 214 (R 1375)

Regeling betreffende de goedkeuring en bekendmaking van verdragen en de bekendmaking van besluiten van volkenrechtelijke organisaties (Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen)

Nr. 15

VERSLAG VAN DE STATEN VAN ARUBA

Ontvangen 16 april 1993

De behandeling van het onderhavige voorstel van rijkswet heeft zijdens de Staten aanleiding gegeven tot het maken van de volgende principiële bedenkingen.

De partijen die de meerderheid in de Staten vormen zijn de mening toegedaan dat de bevoegdheid tot het «doorbreken van het stilzwijgen» rechtstreeks aan de Staten dient toe te komen.

De positie van betrokkene, zoals opgenomen in het Statuut destijds in 1954, geeft de Gevolmachtigde Minister een hybridisch karakter: enerzijds vertegenwoordigt hij de regering, anderzijds ook de Staten.

In dit licht dienen artikelen 15 en 24 van het Statuut nader gewijzigd te worden.

De meerderheid acht het gewenst dat een en ander in zijn geheel behandeld wordt bij de modernisering van het Statuut, en niet om dit ene punt nu al te regelen in de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking Verdragen.

Zijdens de A.V.P.-fractie wordt opgemerkt dat deze rijkswet principiële punten in de Koninkrijksverhouding raakt, welke aan de orde dienen te worden gesteld. De fractie is van oordeel dat in de huidige regeling van het Statuut aan de Gevolmachtigde Minister bevoegdheden zijn toegekend welke aan de Staten, met name met betrekking tot de goedkeuring van verdragen, toekomen. (Vide met name artikel 24, tweede lid van het Statuut).

Het kan om historische redenen verklaard worden dat een vertegenwoordiger van de Regering in Nederland om praktische redenen bevoegdheden werden toegekend bij de totstandkoming van het Statuut. Feit is dat nu met de huidige telecommunicatie en transportmogelijkheden de toekenning van bevoegdheden welke aan de Staten toekomen aan een ambtenaar, inbreuk maakt op de status van de volksvertegenwoordiging, i.e. de Staten van Aruba. Zoals bekend is volgens het Statuut in Nederland het Nederlandse Parlement het bevoegd orgaan om de stilzwijgende goedkeuring te doorbreken. Er bestaan geen juridische gronden waarom deze bevoegdheid niet aan de Staten van Aruba zouden kunnen toekomen. Momenteel wordt aan een herziening van de bepalingen van het Statuut gewerkt. Ten aanzien van het ontwerp rijkswetvoorstel kan terzake worden geanticipeerd.

Voorvoemde fractie is tevens van oordeel dat het voor wat betreft het begrip «raken» in het Statuut aanbeveling verdient dat in principe van wordt uitgegaan dat alle verdragen die eventueel relevant zouden kunnen zijn voor Aruba in een vroegtijdig stadium aan Aruba dienen te worden voorgelegd met de vraag van eventuele medegelding. Vervolgens dient de Regering alvorens terzake te antwoorden de Staten hieromtrent te benaderen.

Meernoemde fractie is verder van oordeel dat gelet op de ontwikkelingen in het volkenrecht met betrekking tot de verbindendheid van internationale afspraken het begrip verdrag zoals opgenomen in het Statuut aan een nadere beschouwing dient te worden onderworpen, waarbij van uitgegaan moet worden dat gelet op deze ontwikkelingen aan dit begrip een zo extensief mogelijke interpretatie dient te worden gegeven. Een en ander in verband met het feit dat de praktijk met zich meebrengt dat steeds meer het instrument van administratieve afspraken gehanteerd wordt, in plaats van formele verdragen. Uiteraard wordt hierdoor de rol van de volksvertegenwoordiging beperkt.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Centrale Commissie van de 7de april 1993.

De Rapporteur,
F. B. Flanegien